

UIT DE OUDE DOOS.

Deze doos is van 1956. En nog volop in omloop, toen ik aan mijn EHBO carrière begon. Dit soort kistjes stonden vroeger bij een Blokhoofd. Zoals nu overal AED's hangen.

Bij een blokhoofd hing een EHBO plaatje naast het huisnummer. En hierdoor wist je dat er een EHBO'er en ook een kist aanwezig was (mits deze niet op zijn werk was of een verjaardag had). Mijn eerste EHBO koffer was een leren tas 15x15x30 cm. Daar zat alles in. Vergelijkbaar met dit kistje.

Wat een verschil met de rugzakken van vandaag, die je ook nog eens helemaal uit kunt klappen en waar je voor van alles een apart vakje hebt. En daar naast ook nog een AED. Ter herkenning droeg je een EHBO band om je arm, zoals een aanvoerder op het voetbalveld. Nog al een verandering naar een pak, trui, vest en verplicht gesloten schoenen.

EHBO in beeld.

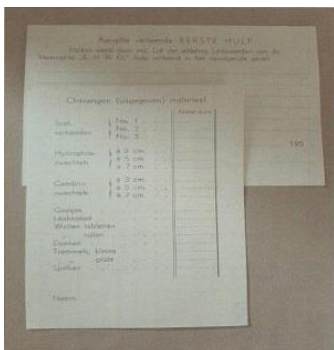

Eerst blad uit het boekje.

Een hulpboekje dat in je tas aanwezig was, om indien nodig even iets op te kunnen zoeken.

Dat gaat nu gemakkelijker met je telefoon.

Aangifte verleende eerste hulp.

Je EHBO diploma was door de politie ondertekend. Als goedkeuring EHBO'er te mogen zijn.

Bij ieder geholpen slachtoffer werd op een kaart ingevuld wie en waar hulp had verleend.

Wat er was gebeurd, wanneer en welke materialen er waren gebruikt. Deze kaarten werden door de vereniging aan de politie afgegeven.

De cambric zwachtel.

De cambric zwachtel met wondkussentje was de voorloper van de traumazwachtel. Daar zit een grote verbetering in.

Het dubbele beginstuk waar je een hand of voet door kunt steken. De beugel om het verband strak te houden met het spleetje om het verband er tussen te krijgen en om aan te kunnen trekken zodat het harde voorwerp op de wond drukt.

Het grote wondkussen is dik en kan veel bloed tegen houden, de elasticiteit en bobbels houden het goed op zijn plaats en sluiten goed af

Aan het einde een grote haak met weer haakjes waarmee je het verband stevig vast kunt zetten.

Het brandwondenkussentje.

Een gaasje met talkpoeder om het vocht op te nemen.

Werd opgevolgd door een zilvergrijs metaline gaas waar een stevig kussen (gewatteerde laag) achter zat. Wat nog al eens gebeurde is dat de zilveren kant naar boven werd gelegd en waardoor de pluizige laag in de wond kwam te liggen.

Gelukkig hebben we nu het niet-verklevend gaas met aan beide zijdes, een glimmende buitenzijde, in zijn geheel geperforeerd. Met een watten laag binnen in waardoor het vocht goed kan worden opgenomen.

Deze gazen mogen op alle wonden gebruikt worden en liggen dus nooit verkeerd.

Watten.

Los in een pakje om te gebruiken als het bloed door het gaasje heen komt. Dit is niet meer nodig nu.

Snelverband.

Er waren drie maten en deze zijn genummerd 1, 2, 3 naar grote; 1 = 10 x12cm, 2 = 18x20cm en 3 = 18x28cm met windsels aan beide zijde.

Net zoals de voorloper van ons huidige snelverband.

Met nummer 3 kon je een boven been, rug, borstkas, - buik of bil mee bedekken. Vastzetten gebeurde over het algemeen met kleefpleister alleen aan het bovenbeen kon je de windsels gebruiken.

Rondom afplakken met 2 cm kleefpleister. Deze grote maten gebruiken we niet meer.

Meerdere gazen dakpansgewijs gebruiken en overlappen om een grote wond te bedekken, kunnen we natuurlijk nog wel.

4cm Breed cambric zwachtel

Geschikt voor drukverband aan een vinger of een kinderhandje.

Het vingerverband zit niet meer in de opleiding. En 4cm verband is vervangen door 6cm verband, wat prima ook werkt. Door het elastische, zorgt dat het mooi aansluit op de huid. Blijf er wel op letten dat zachte windsels niet mogen worden aangetrokken. Ze zitten dan ook snel te strak.

Daarnaast is er nu de vingerbob, praktisch en snel.

Nadat de wond is gereinigd en voorzien van een gaasje. Zet je het bobje met de kant die je kunt openrollen op de vingertop en rol die naar beneden, door de bovenste rol nu 1 x rond te draaien, dekt dit de vingertop af en ga vervolgens voor de tweede maal naar beneden. Breng nu het restant 2de rolletje over het eerste heen waardoor het niet meer weg kan rollen.

Eventjes terug kijken naar hoe het allemaal begon. Kijk en vergelijk met het heden.

Dat is nu echt het verleden.

Groetjes Corrie Verdonk.
Instructrice.